

Der reises fra vor Side ikke mindste Indvending mod at sjerne Udtrykket „Danmarks Rige“, hvis man vil af dermed ved at gjøre Forandring i Grundloven, naar man vil omdanne den fra at være en Grundlov for Danmarks Rige til en Grundlov for det hele Monarchie eller for Fællesstaten, men vi antage, at alle disse Spørgsmaal høre rettest hen, hvor udtryffelige Forslag fra Regjeringen foreligge derom, og naar det Tidspunkt er kommet, da Fællesforsatningen foreligger; saalænge dette ikke er skeet, saa troe vi, at vi ere henvisse til de udtryffelige Ord i den kgl. Kundgjørelse af 28de Januar s. A., hvort der staaer, at, indtil en Fællesforsatning gives, tilsigter den at opretholde og forbedre de retligt bestaaende Forhold. Det, der er tilstgjet, er altsaa, at opretholde og forbedre de retligt bestaaende Forhold, og det er os derfor om at gjøre, at man i det Hele taget opretholder de retligt bestaaende Forhold og kun forbedrer dem, naar Tid og Leilighed kommer, men den rette Plads til at omdanne et constitutionelt Forhold af den omhandlede Natur vil neppe være i Finantsloven. Deri gjør Regjeringens Forslag heller ikke noget Indgreb; det indeholder ikke nogen udtryffelig Ophævelse af Kundgjørelsen af 30te Mai 1849; den gjælder derefter fremdeles, forsaavidt den kan gjælde for Fremtiden. Hermed stemmer vort Ønske, at lade dette Spørgsmaal fremdeles bestaae i sit hidtil givne retlige Forhold, og saaledes har denne Sag ogsaa altid, lige fra 1849, været opfattet. Derfor har denne Paragraph hidtil haft en særlig Stilling i alle Finantslove. Hvis De Herrer ville see alle Finantslove igjennem, saa ville De finde, at Civilisten hidtil er opført med 600,000 Rbd., ogsaa under Krigen, skjøndt vi længe intet Tilskud havde fra Herrugdomet Slesvig, og det var, fordi dette Forhold støttede sig til Kundgjørelsen af 30te Mai 1849. Nu er det ganske i sin Orden, at Bidraget for Kongerigets Bedkommende bliver mindre, men derfor at forandre det ved en udtryffelig Lovbestemmelse, som De Herrer andrage paa, det seer ud, som om man bestemt ophævede Kundgjørelsen af 30te Mai 1849, og det troer jeg kan i flere Henseender udsætte os for Misforstaaelser, som kunne blive meget beklagelige,

men som jeg for nærværende Dieblit ikke skal gaæe nærmere ind paa, fordi jeg først vil afvente Discussionens videre Gang, for at jeg kan see, om det skulde være fornødent at udtale mig videre derom.

Finantsministeren: Jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig at være meget anffeligt, om den ærede Rigsdagsmand, som udtalte saa stor Betænkelse ved det stillede Hovedændringsforslag ved § 14, vilde nærmere have udviklet de overordentlig store Farer og Betænkelse, som der skulde være ved at gaæe ind derpaa. Det synes mig fra første Færd af at være i og for sig et besynderligt Phænomen, at de forffjellige Herrer, som ere mod det stillede Ændringsforslag og som have søgt at betage det Braadden ved at stille et Biforslag dertil, at de ere saa totalt forffjellige i deres Opfattelse af dette Ændringsforslags Betydning, som Tilfældet synes at være, naar man sammenligner den sidste ærede Rigsdagsmands Foredrag med det Foredrag, som blev holdt af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Kaiser). Jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig, at den Opfattelse af Sagen, som vi nys hørte af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die District (Rosensørn) er overordenligt søgt, og at man er bleven meget tilbøielig til at søge Farer, Misligheder og Betænkelse ved en Sag, som i og for sig langtfra har en saa stor Betydning. Jeg troer i den Henseende, at den Opfattelse, som Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Kaiser) har i denne Sag, ligger Sandheden meget nærmere, den nemlig, at den hele Gjenstand, hvorom Discussionen her dreier sig, langtfra har den overordentlig store Betydning, som man vil lægge deri, og som bringer Enkelte til deri at see Betænkelse og store Farer. Jeg er ogsaa tilbøielig til at ansee denne Sag for at være af en ikke saa stor Betydning, som Mange kunne ville ansee den for at være, og det af den simple Grund, at jeg troer, at enten det danske Monarchie udtryffeligt nævnes i denne § eller ikke, og enten man udtryffeligt citerer den kongelige Kundgjørelse eller ikke, saa vil man ikke kunne bortraifonere den Realitet, at det danske Monarchie virkelig er tilstede og reiser